

Історія розвитку львівської медичної освіти сягає 1661 року, коли вперше разом з іншими факультетами було відкрито медичний факультет у Львівському університеті, який проіснував лише два роки. Згідно з указом імператора Йосифа II від 21 жовтня 1784 року вдруге, 16 листопада 1784 року, відбулося урочисте відкриття медичного факультету Львівського університету з чотирирічним терміном навчання, який здійснив перший набір студентів в 1786 році. Щорічно на факультет набирали 20 студентів.

9 вересня 1894 року в анатомічному корпусі відбулось втретє урочисте відкриття медичного факультету. Тоді ж медичний факультет отримав спеціально збудовані корпуси для теоретичних кафедр (вулиця Пекарська, 52 і 69) та клінік (нині вулиця Некрасова): анатоמו-фізіологічний, патологоанатомічний, хімічний, акушерства і гінекології, хірургії, внутрішніх хвороб, дерматовенерології, оториноларингології та інші. Клінічною базою медичного факультету став міський шпиталь, де зараз розміщена Львівська обласна клінічна лікарня.

У 1939 році після входження західноукраїнських земель до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки медичний факультет Львівського університету виокремлено зі складу університету і реорганізовано у Львівський державний медичний інститут з двома факультетами – лікувально-профілактичним і фармацевтичним (грудень 1939р. – січень 1940р.).

У зв'язку з реорганізацією вищої медичної освіти в 1992 році на базі трьох факультетів був створений медичний факультет. Однак враховуючи багаточисельність студентів у 1995 році факультет було поділено на два рівнозначних підрозділи медичний факультет №1 та медичний факультет №2. На факультетах педагогічний процес здійснюють 244 викладачів і 16 наукових співробітників центральної науково-дослідної лабораторії. Всього – 260 чоловік, із них: 27 докторів наук, 136 кандидатів наук. Кожного року кафедри факультету поновлюються біля 30 новими, в більшості своїй молодими, викладачами. Допоміжний персонал налічує 72 особи та також 9 чоловік працівників спортивно оздоровчого табору “Медик”.

Студенти навчаються на відомих в Україні та за її межами кафедрах:

Кафедра нормальної анатомії заснована в 1784 році. Першим керівником кафедри був Антон Маргер. Протягом 1788-1791 років кафедра не працювала в зв'язку з тимчасовим закриттям медичного факультету. З 1791 року кафедру очолив Петро Краузнекер, який вперше організував анатомічний музей, в якому на сьогоднішній день зібрані унікальні анатомічні препарати. Першим керівником кафедри анатомії відновленого у 1894 році медичного факультету став професор Генріх Кадий – учень Людвіга Тайхмана з Кракова. У різний час на кафедрі працювали визначні вчені-анатоми, такі як Й. Марковський, А. Любомудров, В. Вільховий, Л. Личковський. Сьогодні кафедра, яку очолює професор Ю.Я. Кривко, веде плідну наукову діяльність в галузі функціональної

анатомії, закономірностей морфологічних змін в організмі при різноманітних патологічних станах.

Кафедра пропедевтики внутрішньої медицини № 1, яку сьогодні очолює професор Р.Я. Дутка, була заснована у 1939 році професором Я. Греком, яку в 1944 році очолив тодішній директор Львівського медичного інституту – професор Т. Глухенький. У 1950 році професор Т. Глухенький був обраний на посаду керівника кафедри шпитальної терапії, а кафедру пропедевтичної терапії очолив доцент В. Чернов. Від 1963 до 1988 року кафедрою керував проф. Ю. Децик. У 1959 році під керівником професора П. Попелюк була створена кафедра пропедевтики внутрішніх хвороб педіатричного факультету. У 1985 році дві кафедри було об'єднано у кафедру пропедевтики внутрішніх хвороб, яку з вересня 1988 року очолив професор Р.Дутка. З 1998 року було виокремлено кафедру пропедевтики внутрішніх хвороб медичного факультету №1 (завідувач професор Р.Я. Дутка) та кафедру пропедевтики внутрішніх хвороб та сестринської справи (завідувач професор О.Г. Яворський). Протягом цього часу розширилися навчальна і клінічна бази кафедри. Створені і успішно розвиваються три науково-клінічні напрямки досліджень – кардіологічний, гастроентерологічний і пульмонологічний. Сьогодні на кафедрі опрацьовуються нові підходи до діагностики комбінованих ушкоджень підшлункової залози, шлунка і 12-палої кишки.

Кафедру внутрішньої медицини № 2 від 1945 до 1948 року очолював професор В. Василенко, який організував обласне наукове товариство терапевтів у Львові. В різний час кафедрою керували професори М. Кевдін, С. Мартинів, С. Олійник., М. Панчишина. Визначним є внесок професора С. Олійника у вивченні інфаркту міокарда, атеросклерозу, проблем гіпертонічної хвороби. Професор С. Олійник організував львівське обласне кардіологічне товариство і був його головою до 1984 року. Від 2008 року кафедрою внутрішньої медицини №2 керує професор О.М. Радченко. Колектив кафедри вивчає питання ревматизму та обміну ліпідів при різній патології.

У 1939 році при кафедрі факультетської терапії вперше було організовано курс туберкульозу, який проіснував до 1951 року, а в березні 1951 року професором І. Стукалом була заснована кафедра туберкульозу. Згодом кафедру очолив професор Ю. Кулачковський. З 1991 року кафедра фтизіатрії була реорганізована в кафедру фтизіатрії та пульмонології, яку очолив професор І.Г. Ільницький.

Кафедра загальної гігієни з екологією Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького – перша кафедра гігієнічного профілю у західному регіоні України – була заснована в 1899 році. Фундатором і першим керівником кафедри був професор гігієни (1904) Станіслав Бондзинський. З 1906 року кафедру гігієни очолив доцент П. Кучера, а з 1919 року і до 1945 кафедрою керував проф. Зігмунд Штойзінг. Після війни в зв'язку

з від'їздом проф. З. Штойзінга до Польщі тимчасово (1945-1946 рр.) обов'язки керівника кафедри виконувала доц. Г.І. Столмакова. У 1946 році завідувачем кафедри став заслужений діяч науки України доктор медичних наук, професор Влас Захарович Мартинюк. Основним напрямком наукової роботи кафедри в той час було вивчення біологічної дії і гігієнічного значення чинників довкілля малої інтенсивності. Зокрема, гігієнічні аспекти газифікації житла і виробництва, вивчення вмісту в атмосферному повітрі оксиду вуглецю і механізмів його дії на організм, проводились широкомасштабні дослідження ролі чинників довкілля в етіології зобу, гігієнічна оцінка міського комунального шуму. У 60-70-і роки на кафедрі започатковується новий напрямок наукових досліджень з токсиколого-гігієнічної оцінки пестицидів, який узагальнюється в докторських дисертаціях М. Гжегоцького і Б. Штабського, кандидатських дисертаціях С. Долошицького, В. Ребріна, О. Денисюка, Л. Толмачової, І. Мудрої. Кафедра була ініціатором впровадження індивідуальних методів проведення практичних занять з студентами, що є актуальними на наш час. З грудня 1969 року, у зв'язку з переходом проф. В. Мартинюка на посаду наукового консультанта, кафедру очолила доктор медичних наук, дійсний член Нью-Йоркської Академії наук, академік АН ВШ України, дійсний член НТШ, почесний член УЛТ, професор Ірина Іванівна Даценко, яка продовжила започатковану проф. В. Мартинюком наукову тематику над проблемою вивчення впливу поллютантів атмосфери на здоров'я населення. З 1999 року кафедру очолює доктор медичних наук, професор В. І. Федоренко. Колектив кафедри продовжує свою наукову діяльність у напрямку еколого-гігієнічної оцінки негативного впливу хімічних факторів малої інтенсивності на здоров'я населення, веде активну науково-педагогічну роботу. Монографіями, підручниками, посібниками, які написані на кафедрі, користуються всі фахівці в галузі загальної гігієни.

На кафедрі гігієни та профілактичної токсикології, заснованій 1954 року професором Г. Столмаковою, у різний час працювали професори М. Луцюк, А. Бишевський, Я. Припутіна. На кафедрі, яку сьогодні очолює доцент Б.А. Пластунов, вперше в історії вищої медичної освіти за ініціативи професора Б. Штабського, було введено спецкурс профілактичної токсикології. В останні роки вчені кафедри розробляють новий науковий напрямок - хімічна безпека людини. За результатами цієї роботи видана монографія Б. Штабського і М. Гжегоцького "Ксенобіотики, гомеостаз і хімічна безпека людини".

З грудня 1939 року у Львівському медичному інституті було засновано кафедру фізичної культури, організатором якої і першим завідувачем став С. Гайдучок. З 1941 по 1951 роки кафедрою завідували Терещенко М. (1941-1944), Кучерук П. (1944-1945), Мазниченко В. (1945-1950), Ісаєв М. (1950-1951). З 1951 р. по 1971 р. кафедру очолювала заслужений тренер України, старший викладач, Сафроненко А. О., яка відіграла велику роль у становленні кафедри, як однієї з провідних у спорті, підготувала не одне покоління майстрів спорту. Спортсмени

медики під її керівництвом досягали вагомих успіхів у змаганнях різного рівня. З 1971 по 1979 роки кафедрою завідував заслужений працівник фізичної культури і спорту України, канд. мед. наук, професор Мухін В. М., який продовжує і зміцнює спортивні традиції, досить потужно працює відділення стрільби з луку, та започатковує наукові напрямки роботи кафедри. 1979 - 1991 роки кафедру очолює канд. біол. наук, професор Матяжов В. С., який спрямовує викладачів до науково-дослідної роботи. Від 1991 року і по теперешній час кафедру фізичної реабілітації, спортивної медицини, фізичного виховання і валеології, очолює Магльований Анатолій Васильович, доктор біологічних наук, професор, академік академії наук Вищої освіти України, заслужений працівник фізичної культури і спорту України, проректор з науково-педагогічної роботи. На кафедрі займаються студенти молодших курсів на основному, спеціальному медичному та спортивному відділеннях. За роки існування кафедри її викладачі підготували чимало чемпіонів і призерів першості світу, Європи та Олімпійських ігор. Кафедра є ініціатором підготовки спортсменів-інвалідів в стрільбі з лука – чемпіонів і призерів Параолімпійських ігор та чемпіонату Європи. При кафедрі діє 6 громадсько-спортивних клубів.

Кафедра хірургії № 1 була відкрита 25 травня 1897 року. Першим керівником кафедри та директором клініки став професор Л. Ридигер. Саме він вперше в світі провів резекцію шлунку при виразковій хворобі. Впродовж століття в різні часи кафедру очолювали відомі в науковому світі професори Г. Шрамм, Т. Островський, Г. Караванов. Сьогодні кафедру хірургії №1 очолює академік АМН України М. П. Павловський. Майбутні студенти на кафедрі оволодівають хірургічним мистецтвом під керівництвом досвідчених викладачів-клініцистів, в тому числі п'яти професорів, які є авторами численних наукових праць, підручників і монографій з різних аспектів хірургічної патології. Науковцями кафедри проводяться фундаментальні дослідження порушень імунологічних станів при хворобах печінки, жовчних шляхів та їх хірургічної корекції, сорбційних методів детоксикації, гастроентерології, колопроктології, ендокринної патології.

Кафедра загальної хірургії заснована в 1939 році професором А. Груцою. У різні часи керували кафедрою відомі професори-хірурги, такі як Г. Ковтунович, А. Гнатишак, М. Подільчак, А. Середницький, Д. Макар. Сьогодні основними напрямками наукових досліджень кафедри, очолюваної професором Віктором Петровичем Андрющенком, є хірургічна інфекція, невідкладна абдомінальна хірургія, хірургічна патологія у наркозалежних хворих.

У грудні 1954 року була організована кафедра акушерства та гінекології № 2 педіатричного, санітарно-гігієнічного та стоматологічного факультетів, яку очолив професор О. Бабадагли, а від 1982 року кафедрою керує член-кореспондент АМН України Леонід Борисович Маркін. Колектив кафедри

успішно працює над проблемами гіпоксії плоду, слабкості родової діяльності, профілактики кровотеч.

Кафедра патологічної фізіології була створено на базі медичного факультету Львівського університету 1896-1897 навчального року і називалась; кафедра загальної і експериментальної патології. Першим керівником її був професор – Ян Прус. Завідувачами кафедри були: 1942 – 1944 – професор Броніслав Гендош; 1945 – 1948 – професор Г.В. Пешковський; 1949 – 1959 – професор І.Г. Федоров; 1959 – 1964 – доцент В.П. Безуглов; 1964 – 1988 – професор Т.В. Мітіна; 1988 року – 2005 – професор М.М. Бідюк. З 2005 року завідувач кафедри – доктор медичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, академік Академії наук вищої школи України, лауреат нагороди Ярослава Мудрого М.С. Регеда.

Розвиток ортопедії, як самостійної спеціальності у Львові, почався в 1928 році після організації окремого курсу при кафедрі шпитальної хірургії. Курс ортопедії тоді очолив доцент А.К. Груца, котрий пройшов двохрічну підготовку в Італії під керівництвом професора Путті. Підготовка спеціалістів з травматології-ортопедії і організація спеціалізованої допомоги населенню в Західних областях України почалась, фактично, після Великої Вітчизняної війни. В період з 1945 до 1949 року курс ортопедії очолював професор Г.Ф. Скосогоренко, котрий одночасно був директором медичного інституту. Клінічна база мала в своєму розпорядженні 100 ліжок. В цей час широко проводились операції при кістково-суглобовому туберкульозі, наслідках поліомієліту і інших захворюваннях. Біля 70 % хворих з вродженими ортопедичними деформаціями і захворюваннями лікувались вже в підлітковому і дорослому віці. З 1964 року кафедру очолила доцент Є.К Скороход, з 1968 року професор В.В. Чаплинський, а з 1988 року Я.Є.Яцкевич. В 1989 році кафедру очолив професор О.Є.Юрмін. Сьогодні завідувач кафедри травматології, ортопедії та хірургії надзвичайних станів д.мед.н., професор Ю. Я. Філь

Кафедра епідеміології Львівського державного медичного інституту була організована в травні 1956 року при санітарно-гігієнічному факультеті. До цього часу існував курс епідеміології для студентів лікувального факультету при кафедрі інфекційних хвороб. Співпрацівники кафедри викладали епідеміологію з паразитологією і дезінфекційною справою на санітарно-гігієнічному факультеті, курс епідеміології на лікувальному і педіатричному факультетах, курс військової епідеміології на всіх факультетах. Засновником кафедри та її керівником до червня 1974 року був проф. М. Романов. Від вересня 1974 до квітня 1976 року кафедрою керував проф. О.Ухов, з квітня 1976 по червень 1990 р. – проф. Д. Фомін. Від вересня 1990 року кафедру очолила доцент Л. Шевченко, а з січня 1996 р. – проф., д.м.н. Н.О. Виноград, головний спеціаліст МОЗ України за спеціальністю „Епідеміологія” (2005 р.), радник Міністра з питань біобезпеки МНС України (від 2005 р.), експерт ВООЗ з реагування на біологічні загрози.

Науковим напрямком з 1996 – 2002 р.р. кафедри було вивчення епідеміологічних закономірностей поширення серед населення західного регіону України невенеричних генітальних інфекцій, що дозволило виявити особливості епідемічних проявів конкретних нозоформ, чинники ризику у розрізі вікових, соціально-побутових груп і територій ризику. Із 2003 року проводяться наукові дослідження із вивчення епідеміологічних закономірностей трансмісивних і нетрансмісивних природно-осередкових захворювань на заході України, а із 2008 – епідеміології неінфекційних хвороб, зокрема, стоматологічного здоров'я і бронхіальної астми у дітей.

Історія кафедри та клініки інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького сягає в минуле на два століття. З часу заснування інфекційної клініки при Загальному крайовому шпиталі у 1894 р педагогічний процес з викладання інфекційних хвороб очолював доктор Вінценті Арнольд (1864–1942). На цій посаді він перебував аж до виходу на пенсію у 1926 році. У 1926 р. провідним спеціалістом клініки став доктор Вітольд Ліпінський, який був прийнятий на цю посаду за конкурсом. Протягом 1940-41 навчального року в інституті засновано десять нових кафедр, в тому числі кафедру інфекційних хвороб, завідувачем якої і став доц. В. Ліпінський, який у 1946 році репатріював у Польщу. Виконувачем обов'язки завідувача кафедри став С. С. Кметик – один з найдавніших працівників клініки і кафедри. У вересні 1946 року завідувачем кафедри став д.мед.н. Г.Г. Хоменко. Від вересня 1951 року до грудня 1969 року кафедру очолював доц. Б.М. Котляренко. З грудня 1969 року до жовтня 1997 року кафедру очолював проф. М.Б. Тітов. З жовтня 1997 року до листопада 2005 року кафедру інфекційних хвороб очолював проф. Л.Ю. Шевченко. З листопада 2005 року кафедру очолює д.мед.н, доцент О.М. Зінчук. Наукові напрямки роботи кафедри: клініко-епідеміологічні особливості Лайм-бореліозу в західному регіоні України; етіологія, імунопатогенез, клініка та лікування вірусних гепатитів (для реалізації наукових планів створено Антигепатитний Фонд ім. С.П. Боткіна); гострий та хронічний токсоплазмоз: клініка та діагностика. Хронічний набутий токсоплазмоз з ураженням ЦНС, зокрема з переважанням проявів дієнцефального синдрому; патогенез, клініка та діагностика лептоспірозу; проблема перинатальної передачі інфекційних хвороб; корекція імунодефіцитних станів при інфекційних хворобах.

Кафедра латинської мови була організована у 1944-1945 навчальному році. До 1975 року вона входила до складу стоматологічного факультету, а від 1974 р. – санітарно-гігієнічного (медика-профілактичного), з 1994 р. – кафедра належить до медичного факультету. Керівниками кафедри були: ст. викл М. Панчук, доц. Я. Коржинський, доц. Казановський, проф. С. Шарипкін. Сьогодні кафедру очолює **Смольська Лариса Юріївна**, кандидат філологічних наук, доцент. Протягом усього свого існування кафедра забезпечує навчальний процес з

латинської мови на всіх факультетах, проводить значну роботу з підсилення термінознавчої спрямованості курсу латинської мови. Основними напрямками кафедри є: латинська термінологія, теорія латинської та давньогрецької мов, методика викладання латинської мови у вищих навчальних закладах, теорія античної літератури, загальне літературознавство, теорія перекладу.

Кафедра променевої діагностики і терапії заснована в 1955 році, яку очолила доцент Я.А. Рудницька-Криштальська, випускниця медичного факультету Краківського університету. В період з 1957 року кафедрою завідували в різний час проф. Осетинський Т.Г., доц. Меринов В.В., доц. Гончаренко О.Т., проф. Побігайло В.М., доц. Гнатишак Р.-Є.А. Вони були справжніми клініцистами-рентгенологами та вчителями багаточисельної плеяди рентгенологів. Проф. Побігайло В.М. та доц. Гнатишак Р.-Є.А. багато уваги приділяли розвиткові радіології. З 1991 року на кафедрі читається курс «Радіаційної медицини», присвячений питанням впливу іонізуючого випромінювання на організм людини та медико-соціальним проблемам катастрофи на ЧАЕС. Протягом цього періоду кафедра доукомплектована рентген-апаратом, радіоізотопною лабораторією, дозиметричною лабораторією для вивчення вмісту інкорпорованих радіонуклідів та радіометрії забруднень зовнішнього середовища. В навчальні програми на сьогоднішній день включені питання ультразвукової діагностики, комп'ютерної томографії та ядерно-магнітного резонансу. Співробітники кафедри плідно працюють на клінічних базах обласної клінічної лікарні, дитячої спеціалізованої лікарні, регіонального радіаційного центру. Сьогодні кафедру очолив доцент Дац І.В., який є членом регіональної експертної ради по встановленню причинного зв'язку захворювань та впливу іонізуючого випромінювання. Основною науковою тематикою кафедри є вивчення комплексного впливу іонізуючого випромінювання та екологічних факторів на формування патології у ліквідаторів та осіб, потерпілих від аварії на ЧАЕС. Крім цього кафедра плідно співпрацює з кафедрою ендокринології по НДР «Клініко-експериментальне обґрунтування нових методів діагностики, профілактики і лікування ендокринопатій».

З метою систематизації підготовки сімейних лікарів і наукових досліджень у галузі сімейної медицини наказом ректора Львівського державного медичного університету у 1993 році створено поліпрофільну кафедру поліклінічної справи і сімейної медицини, якою з дня її заснування завідував проф. Складар С.Я. На кафедрі проходять навчання студенти 6 курсу медичного факультету за спеціальностями «лікувальна справа», «медико-профілактична справа», «педіатрія» з предметів «Поліклінічне навчання», «Загальна практика – сімейна медицина», «Основи сімейної медицини», «Основи геронтології та геріатрії». Кафедру дерматології започатковано 1 вересня 1898 року, очолив її проф. В. Лукасевич до 1924 року. Упродовж століття кафедру очолювали проф. Я. Ленартович, проф. Т. Глухенький, проф. А. Лавров, проф. О. Штейн, проф. А.

Щербакова, проф. М. Дубовий, проф. А. Лаврик, проф. Ю. Туркевич, доц. О. Зайченко, доц. В. Сидоренко. З 2006 року кафедрою дерматології ФПДО з курсом шкірних хвороб завідує проф. О. Н. Надашкевич. На кафедрі проводяться заняття з «дерматології», «венерології» та «косметології» для студентів 6 курсу медичного та студентів 2 курсу стоматологічного факультету. Також проводилась підготовка інтернів та курсантів зі спеціальності «дерматологія» та «косметологія». У червні 2011 року пройшла реорганізація кафедр, в результаті утворилася кафедра поліклінічної справи, сімейної медицини та дерматології, венерології. Завідувачем кафедри став професор Надашкевич Олег Никонovich. На сьогодні у складі кафедри 33 чоловіки професорсько-викладацького складу за фаховими спрямуваннями: терапія, педіатрія, хірургія, акушерство-гінекологія, дерматологія, венерологія. Кафедра виконує наукову роботу на тему «Клініко-експериментальне обґрунтування моніторингу, діагностики та стандартизованих методів лікування метаболічних захворювань внутрішніх органів та їх ускладнень».

Центральна науково-дослідна лабораторія та лабораторія промислової токсикології створена у лютому 2002 р. Завідувач лабораторії старший науковий співпрацівник, доктор медичних наук, професор Кузьмінов Борис Павлович. Головні напрямки наукових досліджень: біохімічні дослідження при різноманітних походженню фізіологічних та патологічних станах; Імунологічні дослідження з визначенням клітинного імунітету; токсиколого-гігієнічні дослідження з обґрунтуванням допустимого вмісту шкідливих речовин в об'єктах навколишнього середовища; санітарно-хімічні дослідження з метою атестації робочих місць; електронно-гістологічні дослідження біологічних об'єктів.

Цілий ряд дисциплін, вивчення яких передбачено навчальним планом, студенти факультету вивчають на кафедрах стоматологічного, фармацевтичного факультетів та факультету післядипломної освіти.

Новим і перспективним способом реформування української вищої медичної школи сьогодні є її модернізація за європейським зразком шляхом приєднання її до Болонського процесу. Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького затверджений базовим навчальним закладом з модернізації системи вищої медичної освіти згідно з Болонським процесом. Основним завданням на сучасному етапі реформування вищої медичної та фармацевтичної освіти є залучення науково-педагогічних колективів усіх кафедр університету до принципово нової моделі організації навчального процесу за кредитно-модульною системою, створення нових навчальних програм з дисциплін. У 2005 році наказом по університету було розпочато підготовку до впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу. А в 2006 році проведено перший набір студентів, які навчаються за кредитно-модульною системою.

Професорсько-викладацький склад проводить не тільки навчальну роботу. На кафедрах факультету розробляються, впроваджуються та удосконалюються актуальні напрямки досліджень у різних галузях медицини: розробка актуальних проблем невідкладної абдомінальної і гнійної хірургії, сучасні підходи до хірургічного лікування захворювань серця, легенів, щитоподібної залози та печінки (хірургія); охорона здоров'я матері і дитини (акушерство та гінекологія); прогнозування хвороб внутрішніх органів, вивчення нових препаратів для лікування туберкульозу (терапія і фтизіатрія); вивчення особливостей перебігу та лікування вірусних ушкоджень печінки; (інфекційні хвороби); розробка методів ранньої діагностики, лікування та профілактики хвороб дитячого віку (педіатрія); вплив довкілля на здоров'я людини; профілактика забруднень навколишнього середовища (гігієна). На клінічних базах кафедр факультету створено 10 спеціалізованих центрів лікування.

Плідно працює на факультеті студентське наукове товариство. Бажаючі студенти долучаються до наукової роботи ще з молодших курсів, де опановують навички праці з науковою літературою. З другого та третього курсів студенти на кафедрах фундаментальних дисциплін опановують основи постановки експериментів, а на клінічних кафедрах – класичні та новітні методи обстеження хворих на сучасній діагностичній апаратурі. Показником ефективності участі студентів в наукових гуртках є наукові статті, які вони публікують в періодичних виданнях як самостійно, так і в співавторстві з науковими керівниками. Загалом, більшість професорів, доцентів, асистентів факультету свій шлях в науку розпочинали саме з наукових студентських гуртків, виступів на обласних, республіканських та міжнародних студентських наукових конференціях, наукових форумах молодих вчених.

Студенти, які активно займаються громадською, спортивною, науковою роботою та добре вчаться можуть претендувати на отримання ряду благочинних та іменних стипендій: Президента України, голови Верховної ради, ім. М.Панчишина, голови облдержадміністрації тощо.

Навчання на факультеті проводиться за двома формами навчання – державним замовленням та за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб (контрактна форма навчання). З першого по п'ятий курс студенти факультету навчаються за єдиними планами та програмами. На шостому курсі профілізація передбачає поглиблене вивчення внутрішніх, хірургічних хвороб, акушерства та гінекології, клінічної фармакології та імунології, анестезіології, інфекційних хвороб та гігієнічних дисциплін. Протягом шести років навчання студенти мають можливість пройти ряд спеціальних курсів за вибором: етику, естетику, нетрадиційні методи лікування, соціальну психологію, косметологію, сексологію тощо.

На медичному факультеті передбачено отримання єдиної базової професійної освіти майбутніх лікарів з видачею дипломів єдиного зразка.

Студенти, які виявили зацікавлення і здібності до наукової роботи, за рекомендаціями кафедр та студентського наукового товариства, можуть бути скеровані Вченою радою університету для подальшого навчання в магістратурі, клінічній ординатурі та аспірантурі.

На факультеті працює клуб “Милосердя”, роботу якого координують студенти 5-го та 6-го курсів, а членами є студенти з 1-го по 6-й курс. Організація спеціалізується на допомозі самотнім людям похилого віку, а також геріатричним відділенням лікарень. Студенти, члени клубу, опікуються хворими відділу паліативної медицини Шпиталю-лічниці імені митрополита Андрея Шептицького, мешканцями Львівського обласного геріатричного пансіонату. Члени клубу “Милосердя” допомагають медичному персоналу у догляді за хворими, проводять бесіди з мешканцями пансіонату і таким чином з однієї сторони опановують основи медсестринського догляду, а з іншої дарують людям своє тепло та посмішку, виявляючи свою милосердну допомогу. Окрім цього наші студенти долучаються до різних акцій львівських молодіжних організацій, цікавих проектів корисних для життя і розвитку молоді людини, формуючи в ній моральні засади, чесність та співчуття до ближнього.

Колектив медичного факультету № 1 проводить підготовку достойного молодого поповнення, яке продовжить багаті традиції патріарха вищої медичної освіти в Україні – Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького.